

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning om domstolsprøvelse af enrumsanbringelse under afsoning og forbud mod enrumsanbringelse af unge under 18 år.

Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsat 22/1 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra Enhedslisten opfordrer regeringen til i indeværende folketingsår at fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage de fornødne administrative ændringer, som sikrer, at alle enrumsanbringelser under afsoning ud over 3 måneder i træk eller over 6 måneder inden for 1 år skal kunne indbringes for en domstol, samt at unge under 18 år ikke kan enrumsanbringes. Et næsten identisk beslutningsforslag har været fremsat tidligere og blev førstebehandlet den 7. februar 2002.

Indledningsvis vil jeg sige, at langt de fleste enrumsanbringelser eller tvangsmæssig udelukkelse fra fællesskab, som er den terminologi, der bruges i straffuldbyrdsloven, afsluttes inden 14 dage. Det var også, hvad jeg oplyste her fra talerstolen, da vi sidste gang behandlede enrumsanbringelser. Ser man på første halvår af 2003, var der i denne periode i alt 333 udelukkelse fra fællesskab. Ca. 80 pct. af disse udelukkelse blev afsluttet inden for 14 dage, og kun ca. 3 pct. af dem varede mere end 28 dage. Tallene fra 2002 viser det samme billede.

Når der er truffet beslutning om udelukkelse fra fællesskabet, skal afsoningsinstitutionen mindst én gang om ugen overveje spørgsmålet om helt eller delvis at bringe udelukkelsen til ophør. Ved udelukkelse fra fællesskabet i over 4 uger skal der ske indberetning til Direktoratet for Kriminalforsorgen, og herefter skal indberetning ske efter hver efterfølgende 4-ugers-periode. I de gældende regler er der altså allerede fastlagt en central prøvelse af de langvarige udelukkelse fra fællesskab.

Spørgsmålet om, hvilke sagstyper der skal være omfattet af den særlige adgang til domstolsprøvelse i straffuldbyrdsloven, blev nøje overvejet i forbindelse med forberedelsen af lo-

ven. Justitsministeriet vurderede da, at afgørelser om udelukkelse fra fællesskab under afsoning ikke skulle være omfattet af den særlige domstolsprøvelse. Der blev i denne forbindelse lagt vægt på, at afgørelser om udelukkelse fra fællesskab under afsoning er begrundet i hensynet til opretholdelsen af orden og sikkerhed i Kriminalforsorgens institutioner, og at en beslutning om udelukkelse fra fællesskab i vidt omfang beror på en kriminalforsorgsmæssig vurdering.

Indgrebet er fremadrettet og har bl.a. til formål at hindre, at den dømte begår kriminalitet under afsoningen eller undviger. Der er ofte tale om skønsprægede afgørelser, der træffes ud fra et indgående kendskab til miljøet i den pågældende institution, og det blev derfor ikke fundet rigtigt at lade afgørelse om udelukkelse fra fællesskab blive omfattet af den særlige adgang til domstolsprøvelse. De afgørelser, der er omfattet af straffuldbyrdslovens regler om domstolsprøvelse, er navnlig afgørelser, som har lighed med straffesager.

Jeg vil gerne understrege, at det forhold, at afgørelse om udelukkelse fra fællesskab ikke er omfattet af den særlige adgang til domstolsprøvelse efter straffuldbyrdsloven, ikke er ensbetydende med, at afgørelsen slet ikke kan påklages. Afgørelse om udelukkelse fra fællesskab under afsoning kan påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen og indbringes for Ombudsmanden, og der er desuden naturligvis også mulighed for at lade afgørelsen indbringe for domstolene efter den almindelig regel i grundlovens § 63 om domstolskontrol. En sådan sag er for tiden under anke til Højesteret.

KL 13.10

I foråret 2001 nedsatte Direktoratet for Kriminalforsorgen en arbejdsgruppe med henblik på at overveje, i hvilket omfang ændringerne af reglerne for isolationsfængsling i sommeren 2000 burde have en afsnittende virkning på reglerne om udelukkelse fra fællesskab under afsoning. Jeg orienterede den 30. marts 2003 Retsudvalget om arbejdsgruppens indstilling og om de væsentlige tiltag, indstillingen gav mig anledning til at iværksætte. Blandt tiltagene var fastsættelse af særlige regler vedrørende indsatte, der er udelukket fra fællesskab i mere end 14 dage.

Dette har medført, at Justitsministeriets bekendtgørelse om udelukkelse fra fællesskab er blevet ændret med virkning fra den 29. juli 2003. De nye regler indebærer bl.a., at personalet i